

CLIENTENPERSPECTIEF
IN ZORG EN WELZIJN
KWARTAALBLAD VAN
ZORGBELANG ZUID-HOLLAND

**Zorg voor
elkaar**

zo wel!

jaargang 5
zomer 2015
nummer 2

‘Een geleidelijn geeft me het gevoel dat ik vlieg’

4

Hoe is het om als blinde zelfstandig te reizen in het openbaar vervoer? Daarover vertelde Jan Poot vorig jaar tijdens een symposium van Zorgbelang Zuid-Holland over maatwerkvervoer. Ik ging onlangs in gesprek met deze man, die zich met tomeloze energie inzet voor blinden en slechtzienden.

Jan Poot is als gevolg van diverse oogziekten volledig blind geworden. Tijdens zijn puberjaren ging zijn zicht hard achteruit. ‘Ik weet dus nog wat het betekent om normaal te kunnen zien’, vertelt hij mij op het kantoortje van de Vereniging van Gehandicaptenorganisaties Rotterdam (VGR). Van die organisatie is hij bestuurslid. Maar Jan is lid van nog van veel meer overlegorganen (zie kader). ‘Tja, ik heb er bijna een dagtaak aan’, zegt hij met een glimlach.

Vasthoudende belangenbehartiger

Jan steekt zijn ziel en zaligheid in de belangenbehartiging, weet ik uit ervaring. Ik ken hem uit enkele van die overlegorganen. Daarin valt hij op door zijn grondige voorbereiding en zijn vasthoudendheid. Die vasthoudendheid heeft Jan de nodige successen opgeleverd, al wil hij daar liever niet van spreken. ‘Ik ben slechts een van de mensen

die ijveren voor goede voorzieningen voor blinden en slechtzienden’, zegt hij bescheiden.

**Aan het eind van een dag
met het ov ben ik bekaf**

Een van zijn successen is dat in de Rotterdamse metro tegenwoordig wordt omgeroepen aan welke kant de deuren openen als bij een eilandperron wordt gestopt. 'Voorheen moest je maar een beetje op je gehoor afgaan. Of het aan medepassagiers vragen.' Dat laatste is tegenwoordig steeds lastiger, ondervindt Jan. 'In het openbaar vervoer reizen veel jongeren. En die hebben steeds vaker een headset op. Je vraag komt dan niet over.'

Een andere 'verworvenheid' – zoals Jan het noemt – zijn de voorzieningen voor blinden en slechtzienden bij het nieuwe Rotterdam Centraal. 'We zijn destijds nauw betrokken geweest bij de bouw en het resultaat is er dan ook naar. Als ik daar de geleidelijnen volg, krijg ik het gevoel dat ik vlieg', zegt Jan enthousiast. 'Geleidelijnen bieden mij veiligheid; ook omdat ik geen geleidehond heb.' 'Waarom liggen er dan niet veel meer geleidelijnen op straat?', vraag ik Jan. 'Omdat overdaad schaadt', is zijn snelle antwoord. 'Dan zou ik verdwalen als in een doolhof! Bovendien: voor ziende burgers zijn geleidelijnen hinderlijk en architecten vinden ze lelijk.' Niettemin pleit Jan voor méér geleide-lijnen, zoals tussen metrostations en bus- en tramhaltes. Of tussen het Maasstadziekenhuis in Rotterdam-Zuid en de tramhalte. 'De plannen daarvoor zijn al drie jaar oud, maar liggen waarschijnlijk in de ijskast vanwege bezuinigingen. Zolang dat het geval is, ga ik niet zelfstandig met de tram naar het Maasstadziekenhuis.'

Zelfstandig reizen

Jan reist liever zelfstandig met het openbaar vervoer dan met de regiotaxi. 'Het is qua vertrektijden betrouwbaarder en ik voel mij er onafhankelijker door.' Maar het zelfstandig reizen met het openbaar vervoer is pittig voor hem. Jan vertelde er vorig jaar in geuren en kleuren over tijdens het symposium

Ruik ik de kapperszaak al?

van Zorgbelang Zuid-Holland over maatwerkvervoer.

'Als je geen zicht hebt, moet je alle zeilen bijzetten om je op straat en in het openbaar vervoer te oriënteren en onderwijl nergens tegenaan te lopen. Het vergt honderd procent concentratie en de inzet van al je zintuigen en herinneringen. Daarom ben ik aan het eind van een dag met het openbaar vervoer bekaf.'

Jan geeft enkele voorbeelden hoe hij zich oriënteert: 'Steekt ergens de wind op? Dan ben ik waarschijnlijk vlakbij een zijstraat. Neemt het toerental van de auto's af? Dan ben ik bij een kruising of zebrapad. Ruik ik de kapperszaak al? Dan is het nog zo'n vijftig stappen naar mijn bestemming.' 'En als de deur van die kapperszaak nou dicht zit?', vraag ik Jan tot besluit. 'Dat maakt geen enkel verschil. Die parfumlucht komt overal doorheen.'

Gerard Lappee

Op de foto: Jan Poot.

Belangenbehartiger

Jan Poot (Schiedam, 1951) heeft een indrukwekkend aantal functies als belangenbehartiger voor mensen met een visuele beperking. Hij is:

- lid van het Nationaal Openbaar Vervoer Beraad, consumentenoverleg;
- lid van de werkgroep Openbaar Vervoer van de Oogvereniging;
- lid van het Landelijk Overleg Consumentenbelangen Openbaar Vervoer;
- lid van het Provinciaal Platform Mobiliteit van Zorgbelang Zuid-Holland;
- lid van het Regionaal Overleg Consumentenbelangen Openbaar Vervoer van de Metropoolregio;
- lid van de werkgroep Buitenruimte van de gemeente Rotterdam;
- lid van de cliëntenraad van het Vlietlandziekenhuis;
- bestuurslid van de Vereniging van Gehandicaptenorganisaties Rotterdam.

